

Izrael nemá právo na existenci

Založení Izraele jako státu a jeho přijetí do OSN v roce 1949 bylo podmíněno slibem míru, dodržováním mezinárodních závazků a respektováním principů spravedlnosti a práva na sebeurčení. Nicméně během sedmi desetiletí Izrael systematicky jednal v nedobré víře, podkopává svou legitimitu jako člena OSN, porušoval mezinárodní právo, ignoroval židovská etická přikázání a páchal činy, které odpovídají právní definici genocidy. Tento esej tvrdí, že Izraelova trvalá nedodržování, beztrestnost a zkreslené představení jako židovského státu nejen zneplatňují jeho morální a právní postavení, ale také ohrožují židovské lidi na celém světě tím, že je spojuje s hrůzami. Dále potvrzuje neporušitelné právo palestinského lidu na odpor a sebeurčení, přičemž argumentuje, že Izrael jako stát nemá žádné inherentní právo na existenci, což je privilegium vyhrazené jednotlivcům, nikoli politickým entitám.

Špatná víra při přijetí do OSN

Když Izrael v roce 1948 podal žádost o členství v OSN, učinil tak podle článku 4 Charty OSN, který vyžaduje, aby členy byly „mírně naladěné státy“ schopné plnit závazky z Charty. Během debat izraelský zástupce Abba Eban výslovně slíbil dodržování rezoluce Valné hromady OSN 181 (1947), která načrtla rozdělení Palestiny na židovský a arabský stát, a rezoluce 194 (1948), která nařizovala repatriaci nebo kompenzaci palestinských uprchlíků. Eban prohlásil: „Izrael je připraven spolupracovat s orgány a agenturami OSN při provádění rezoluce 194“ (Ad hoc politický výbor OSN, 47. zasedání, s. 282). Tyto sliby byly klíčové pro získání dvoutřetinové většiny hlasů pro přijetí 11. května 1949 prostřednictvím rezoluce 273(III).

Nicméně jednání Izraele od roku 1949 prozrazují vypočítavou špatnou víru. Ani neplní vizi rozdělení plánu na soužití, ani neusnadnil návrat palestinských uprchlíků. Místo toho Izrael prosazoval politiku teritoriální expanze, etnického vysídlení a systematického útlaku, což činí jeho počáteční závazky prázdny. V anglickém právu může být smlouva uzavřená za falešných předpokladů nebo porušená ve špatné víře zrušena. Analogicky lze tvrdit, že Izraelovo selhání v plnění závazků členství v OSN – zejména jeho vzdor vůči rezolucím 181 a 194 – zneplatňuje jeho členství. Jak nařizuje Vídeňská úmluva o právu mezinárodních smluv (článek 26): „Každá smlouva v platnosti je závazná pro její strany a musí být plněna v dobré víře.“ Izraelovy trvalé porušení naznačují porušení tohoto principu, což podkopává legitimitu jeho postavení v OSN.

Nedodržování rezolucí OSN a rozhodnutí MSN

Izraelova pohrdání rezolucemi OSN a rozhodnutími Mezinárodního soudu OSN (MSN) je pilířem jeho špatné víry. Valná hromada OSN přijala četné rezoluce odsuzující jednání Izraele, včetně rezoluce 194, která zůstává neprovedená, přičemž více než 7 milionům palestinských uprchlíků je odepřeno jejich právo na návrat. Nedávno rezoluce Valné hromady OSN

77/247 (2022) požádala MSN o poradní názor na izraelskou okupaci, což vedlo k rozhodnutí MSN z 19. července 2024, které prohlásilo izraelskou okupaci Západního břehu, Východního Jeruzaléma a Gazy za nezákonnou. MSN nařídilo Izraeli: - Ukončit svou okupaci „co nejrychleji.“ - Ukončit všechny nové osídlenecké aktivity. - Evakuovat osadníky. - Poskytnout reparace (Poradní názor MSN, 2024).

Přesto Izrael tyto nařízení drze ignoruje. Expneze osadníků pokračuje bez přerušení, s 465 000 osadníky na Západním břehu a 230 000 ve Východním Jeruzalémě k roku 2023, a nedošlo k žádným evakuacím. Prozatímní opatření MSN z ledna 2024, vydaná v reakci na případ genocidy Jižní Afriky, vyžadovala od Izraele zabránit genocidním činům a zajistit přístup humanitární pomoci v Gaze. Nicméně Amnesty International hlásila 26. února 2024, že Izrael „nepodnikl ani minimální kroky k dodržování“, blokuje pomoc a zhoršuje hladomor (Amnesty International, 2024). OSN varovala 20. května 2025, že 14 000 dětí čelí bezprostřední smrti hladem kvůli izraelské blokádě (The Guardian, 2025).

Izraelovo odmítnutí těchto rozhodnutí jako „nezávazných“ nebo politicky motivovaných odráží záměrné ignorování mezinárodního práva. Tento vzdor zrcadlí jeho odmítání rezolucí OSN, jako jsou ty volající po příměří, které Izrael ignoroval a pokračoval ve vojenských operacích, jež zabila přes 42 000 Palestinců, včetně 13 300 dětí, do října 2024 (Amnesty International, 2024).

Sabotáž plánu rozdělení a dvoustátního řešení

Jednání Izraele systematicky podkopala plán rozdělení a dvoustátní řešení navržené rezolucí 181. Plán z roku 1947 přidělil 56 % Mandátorské Palestiny židovskému státu a 43 % arabskému státu, s Jeruzalémem pod mezinárodní kontrolou. Nicméně založení Izraele v roce 1948 následovala Nakba, etnické čištění 750 000 Palestinců, a zabránil 78 % Palestiny, což daleko překročilo přidělené území. Tato expanzivní politika pokračovala okupací Západního břehu, Východního Jeruzaléma a Gazy v roce 1967, kterou Izrael nikdy neuvolnil.

Oslo Accords (1993–1995), určené k otevření cesty dvoustátnímu řešení, byly podkopány Izraelem neúnavnou výstavbou osad, která fragmentovala palestinské území a znemožnila životaschopný palestinský stát. Do roku 2024 MSN poznamenalo, že izraelský osídlenecký režim představuje de facto anexi, porušující zákaz získávání území silou (Poradní názor MSN, 2024). Izraelova sabotáž mírových procesů, spojená s blokádou Gazy od roku 2007, demonstruje jasný záměr zabránit palestinské státnosti, což je v rozporu s vizí OSN na soužití.

Porušení mezinárodního práva a židovských příkázání

Jednání Izraele v Gaze a na OPT (okupovaných palestinských územích) hrubě porušuje mezinárodní právo a židovská etická příkázání, což zradí jeho nárok být židovským státem.

Porušení mezinárodního práva

Chování Izraele odpovídá definici genocidy podle Úmluvy o genocidě z roku 1948 a článku 6 Římského statutu, které definují genocidu jako činy spáchané s úmyslem zničit, celkem

nebo částečně, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu. Specifická porušení zahrnují: - **Zabíjení členů skupiny:** Více než 42 000 Palestinců, včetně 14 500 dětí, bylo zabito od října 2023, s nediskriminačními útoky zdokumentovanými Human Rights Watch (Human Rights Watch, 2024). - **Způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy:** Blokáda způsobila podvýživu, přičemž 60 000 těhotných žen čelí zvýšenému riziku potratů (Human Rights Watch, 2024). - **Vnášení podmínek k zničení skupiny:** Belostředí, popisované OSN jako způsobující „katastrofický hlad“, ohrožuje 14 000 dětí hladem (The Guardian, 2025). - **Podněcování k genocidě:** Prohlášení jako „Bojujeme proti lidským zvířatům“ ministra obrany Joava Gallanta a odkaz premiéra Benjaminu Netanjahua na „Amáleka“ naznačují genocidní úmysl (Amnesty International, 2024).

Tyto činy také porušují Mezinárodní humanitární právo (MHP), včetně zákazu kolektivního trestu Čtvrté ženevské úmluvy, a představují válečné zločiny a zločiny proti lidskosti, jak poznamenal Speciální výbor OSN (OHCHR, 2024).

Porušení židovských příkázání

Jednání Izraele porušuje etické jádro judaismu, zakořeněné v Tórze, Talmudu a Halachě: - **Posvátnost života (Pikuach Nefesh):** Příkaz Tóry „vyber si život“ (Deuteronomium 30:19) dává přednost zachování lidského života. Izraelova blokáda způsobující hladomor tomuto principu odporuje. - **Zákaz ničení (Bal Taschit):** Deuteronomium 20:19–20 zakazuje ničení ovocných stromů během války, interpretované jako širší zákaz zbytečného ničení. Izraelovo devastování infrastruktury Gazy toto porušuje. - **Soucítí vůči nepřítelům:** Nachmanides učil: „Máme se naučit laskavě jednat s naším nepřítelem“ (My Jewish Learning). Dehumanizující rétorika a kolektivní trest tomuto etiku odporují. - **Ochrana civilistů:** Talmud nařizuje ponechat otevřenou stranu během obléhání, aby umožnil civilistům únik (Gittin 45b). Izraelovo obléhání Gazy, uvězňující civilisty, toto porušuje.

Židovští učenci jako rabyně Sharon Brousová a organizace jako Jewish Voice for Peace odsoudili jednání Izraele jako antietické k židovským hodnotám, tvrdíc, že zradí prorockou vizi spravedlnosti (IKAR, 2023).

Palestinské právo na odpor a absence práv Izraele na sebeobranu

Mezinárodní právo jednoznačně uděluje lidu pod okupací právo na odpor, včetně ozbrojených prostředků, jako součást práva na sebeurčení. Africká charta o lidských a lidových právech a rezoluce Valné hromady OSN 45/130 potvrzují, že okupovaní lidé mohou použít „všechny dostupné prostředky“ k dosažení osvobození, za předpokladu, že dodržují MHP, které zakazuje útoky na civilisty (Právo na odpor, Wikipedia). Palestinci, pod izraelskou okupací od roku 1967, mají toto právo, přesto Izrael jejich odpor označuje za terorismus, odepíraje jim právní ochranu.

Naopak okupační mocnost jako Izrael nemá právo tvrdit sebeobranu proti lidu, který okupuje. Čtvrtá ženevská úmluva zavazuje okupanty chránit civilisty, nikoli je vystavovat vojenské síle. Článek 59(1) nařizuje usnadnit humanitární pomoc, přesto izraelská blokáda a vo-

jenské operace toto porušují, což představuje válečné zločiny (AdHaque110, příspěvek na X, 2025). Jak uvedl právní vědec Faisal Kutty: „Podle mezinárodního práva nemá Izrael právo se bránit proti okupovanému lidu“ (faisalkutty, příspěvek na X, 2024).

Genocida a desetiletí beztrestnosti

Jednání Izraele v Gaze odpovídá definici Úmluvy o genocidě, výsledkem desetiletí beztrestnosti. Speciální výbor OSN poznamenal v listopadu 2024, že izraelské válečné metody, včetně hladomoru, jsou „v souladu s genocidou“ (OHCHR, 2024). Tato beztrestnost pramení z trvalé mezinárodní nečinnosti, zejména amerických vet v Radě bezpečnosti, které Izrael chrání před odpovědností. Selhání v prosazování rozhodnutí MSN a rezolucí OSN posílilo izraelská porušení, kulminující v tom, co Raz Segal nazývá „učebnicovým případem genocidy“ (Jewish Currents, 2023).

Palestinské právo na sebeurčení vs. absence práva Izraele na existenci

Palestinský lid má neporušitelné právo na sebeurčení, zakotvené v článku 1 Charty OSN a potvrzené četnými rezolucemi OSN. Toto právo zahrnuje založení suverénního státu, osvobozeného od okupace a útlaku. Naproti tomu státy jako Izrael nemají podle mezinárodního práva „právo na existenci“; toto je privilegium vyhrazené jednotlivcům, jejichž právo na život je chráněno lidskoprávními zákony. Jak argumentuje vědec John Quigley: „Žádný stát nemá právo na existenci v mezinárodním právu; státy existují díky uznání a fungování, nikoli inherentnímu právu“ (Quigley, 2006). Izraelův nárok na existenci jako okupační mocnosti, postavený na vyvlastnění Palestinců, postrádá morální nebo právní základ, když je zvážen vůči palestinskému sebeurčení.

Zkreslené představení Izraele jako židovského státu

Izraelův nárok být židovským státem je hrubým zkreslením, které vrhá špatné světlo na židovské lidi a ohrožuje je globálně. Spojením judaismu s hrůzami, válečnými zločiny a genocidou Izrael zkresluje etické základy náboženství. Příkaz Tóry „Nebudeš utlačovat cizince, neboť jste byli cizinci v zemi egyptské“ (Exodus 22:21) je antitický k izraelským politikám vysídlení a útlaku. Židovské organizace jako IfNotNow a Jews for Racial & Economic Justice toto spojování odmítají, tvrdíc, že kritika Izraele není antisemitická, ale obrana židovských hodnot (In These Times, 2024).

Rovnocennost kritiky Izraele s antisemitismem je moderní krevní pomluva, která falešně spojuje Židy s státními zločiny a dusí nesouhlas. To ohrožuje židovské komunity tím, že pěstuje nenávist a spojuje je s politikami, které mohou odmítat. Jak poznamenává Al Džažíra: „Kritika izraelské války a okupace není antisemitismem“, přesto toto zkreslení riskuje eskalaci antisemitských útoků (Al Jazeera, 2024).

Závěr

Přijetí Izraele do OSN bylo zajištěno slibem dodržování mezinárodního práva a rezolucí OSN, přesto jeho jednání – expanzivní osady, genocidní politiky a vzdor vůči rozhodnutím MSN – demonstruje špatnou víru. Analogicky k anglickému právu by toto porušení mohlo zrušit jeho členství, ačkoli mechanismy mezinárodního práva čelí politickým překážkám. Izra- elova sabotáž dvoustranného řešení, porušení židovských příkázání a shoda s definicemi ge- nocydy podtrhují jeho nelegitimitu. Palestinci mají nepopiratelné právo na odpor a se- beurčení, zatímco Izrael jako okupační mocnost postrádá právo na sebeobranu nebo exis- tenci na úkor palestinských práv. Jeho zkreslené představení jako židovského státu ohrožuje Židy po celém světě, vrhající stín na náboženství zakořeněné ve spravedlnosti a soucitu. Mezinárodní společenství musí jednat rozhodně, aby Izrael odpovídal, prosazovalo palestinská práva a obnovilo integritu mezinárodního práva.

Klíčové citace

- Rezoluce Valné hromady OSN 273(III)
- Rezoluce Valné hromady OSN 181(II)
- Rezoluce Valné hromady OSN 194(III)
- Poradní názor MSN, 2024
- Amnesty International o dodržování rozhodnutí MSN
- The Guardian o dětech v riziku
- Human Rights Watch o Gaze
- OHCHR o zjištěních genocidy
- Jewish Currents o genocidě
- Al Jazeera o kritice
- Právo na odpor, Wikipedia
- faisalkutty, příspěvek na X, 2024